

Forholdet bedre, men blot medføre adskillige Udgifter og megen Ulejlighed for de paagældende.

Den ærede Ordfører sluttede med at udtale, at han ønskede Lovforslaget henvist til et Udvalg, og jeg skal gerne følge ham deri. Vi har jo nu haft det i Udvalg i et Par Aar og ført ret indgaaende Forhandlinger uden at kunne finde noget, der var virkelig bedre end det bestaaende; men jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at vi kan prøve paa ny i et Udvalg, om der er Mulighed for at finde noget, der kan simplificere et og andet i de gældende Bestemmelser.

Lewinsky: Det er jo tredje Gang, det foreliggende Lovforslag er blevet forelagt her i Tinget. Jeg kan paa mit Partis Vegne ganske henholde mig til de Udtalelser, som mit Partis ærede Ordfører, afdøde J. A. Hansen, fremsatte ved Lovforslagets Behandling i 1924. Som den Gang ser vi paa det som et Lovforslag, der ikke i og for sig kan bringe en bedre og mere tilfredsstillende Ordning, end den bestaaende Lov giver. Derimod er det givet, at det vil betyde en dyrere Ordning, og vi kan derfor ikke slutte os til det i den Form, hvori det foreligger. Men da Lovforslaget skal i Udvalg, vil vi som sædvanlig være villige til dèr at bidrage vort til at undersøge, om der muligvis kan findes en Ordning, der er bedre. Men, som sagt, som Lovforslaget foreligger her, kan vi ikke anbefale det.

Veistrup: Det var jo ikke nogen glødende Interesse eller Begejstring, den højtærede Minister gav Udtryk for overfor dette Lovforslag, og det kan for saa vidt ikke komme overraskende, som den Stilling, han indtager til Lovforslaget i Dag som Minister, er den samme, som han ogsaa tidligere har indtaget som Medlem her i Tinget. For saa vidt er der jo god Konsekvens i hans Stilling. Jeg synes dog, at Lovforslaget kunde fortjene en lidt blidere Behandling, end der synes at skulle blive det til Del. Jeg er nemlig tilbøjelig til at tro, at der vil kunne opnaas to Ting ved en Ordning som den her foreslaaede. Om det absolut bør være det her foreslaaede, er dog ikke afgørende, det afgørende er, at der etableres en Overinstans under en eller anden Form. I saa Fald vilde der for det første ske det, at en Del af den Mistillid, der i mange Tilfælde næres — om med Rette eller Urette, skal jeg lade være usagt — blev fjernet. Og i mange Tilfælde vil det

sikkert blive saaledes, at man ikke søger til denne Overtaksationskommission. Alene det, at den findes, vil bevirke, at en Del af den Mistillid, der nu eksisterer, vil spredes. Medlemmerne af disse Kommissioner er jo lige saa lidt som andre ufejlbarlige, der kan godt komme Tilfælde, hvor der er noget at rette. I det hele taget er jeg for mit personlige Vedkommende altid noget ængstelig ved at modsætte mig, at der etableres saadanne Institutioner, naar der er Ønsker om dem fra forskellige Sider, og det kan jo ikke nægtes, at dette Ønske har været ret stærkt fremme i mange Tilfælde.

Den højtærede Minister mente, at den foreslaaede Overtaksationskommission vilde savne Forudsætningerne for en rigtig Afgørelse af Sagerne. Jeg synes ikke, dette er rigtigt. Det forekommer mig, at den Kommission, der foreslaas i Lovforslaget, er saa alsidigt sammensat, at der neppe kan være nogen saadan Fare; i hvert Fald er Forholdet jo det, at der her, jeg havde nær sagt for første Gang, findes en Repræsentant for selve Grundejerne, og dette anser jeg for at være en Fordel. Det vil bevirke, at man vil imødesee de Afgørelser, der træffes af en saadan Kommission, med større Tillid, end man ellers vilde.

Der er saa endelig det, som blev omtalt af den ærede sidste Taler, at den her foreslaaede Ordning vil virke fordyrende. Jeg er ikke sikker paa, at dette er rigtigt, for den Mængde af Skrivelser og Behandlinger, der nu fremkommer, og som den ærede Ordfører ogsaa talte om, vilde ganske sikkert kunne undgaas i det Øjeblik, der var en Overtaksationskommission. Naar Forholdet var det, at man, hvis man ikke var tilfreds med den første Taksationskommissions Afgørelse, straks kunde henvise Sagen til en Overtaksationskommission, tror jeg, den foreslaaede Ordning i Stedet for at fordyre vilde simplificere og oven i Købet billigøre. Jeg tror, som sagt, ikke, at denne Ordning vil virke fordyrende, men i øvrigt er Spørgsmaalet herom for mit Vedkommende heller ikke aldeles afgørende. Det afgørende er, at man med større Tillid, end Tilfældet er for Øjeblikket, vilde kunne imødesee de Afgørelser, der blev truffet af en Kommission som den, der her foreslaas etableret. I alt Fald erklærer jeg mig villig til paa mit Partis Vegne at arbejde videre paa Spørgsmaalet i det Udvalg, der ønskes nedsat.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Tvede) udtalte, at det vilde